

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Bohuslav Hostinský

Absolutní minimum při odrazu světla

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 46 (1917), No. 2-3, 159--170

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/120915>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1917

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Ukážeme nyní aplikaci naší formule na speciální případ, vypočtení na př. počtu

$$\Gamma^{(6)}(S 15),$$

kterýžto počet jest dle formule *Sternovy* stanoven též na str. 128. citované zde knihy *Nettorvy* o kombinatorice.

Dle obecné, právě odvozené formule máme patrně:

$$\Gamma^{(6)}(S 15) = \sum_{\mu_1 \mu_2 \mu_3} E \left(\frac{[12 - 4\mu_1 - 5\mu_2 - 6\mu_3]^2 + 3}{12} \right).$$

kde

$$\mu_1 = 0, 1, 2, 3; \quad \mu_2 = 0, 1, 2; \quad \mu_3 = 0, 1, 2.$$

Aby však výraz za symbolem E byl větší než nulla, vidíme, že toliko následujících 6 trojin hodnot (μ_1, μ_2, μ_3) jest přípustno: $(0, 0, 0)$, $(0, 0, 1)$, $(0, 1, 0)$, $(1, 0, 0)$, $(1, 1, 0)$, $(2, 0, 0)$ a tu jest:

$$\begin{aligned} \Gamma^{(6)}(S 15) &= E\binom{147}{12} + E\binom{89}{12} + E\binom{52}{12} + E\binom{67}{12} + E\binom{12}{12} \\ &+ E\binom{19}{12} = 12 + 3 + 4 + 5 + 1 + 1 = 26. \end{aligned}$$

Absolutní minimum při odrazu světla.

Napsal **Bohuslav Hostinský.**

1. Světelný paprsek, jenž dospěje ze svítícího bodu A do iného bodu A' po odrazu na rovinném zrcadle, urazí dráhu AOA' , která jest kratší než jakákoliv jiná lomená čára AMA' ; O značí bod dopadu a M libovolný jiný bod v zrcadlí rovině.

Tuto známou větu (Fermatův princip) lze rozšířiti pro případ odrazu na křivé ploše; jest však třeba připojití různá omezení, poněvadž dráha AOA' paprsku není vždy minimální.

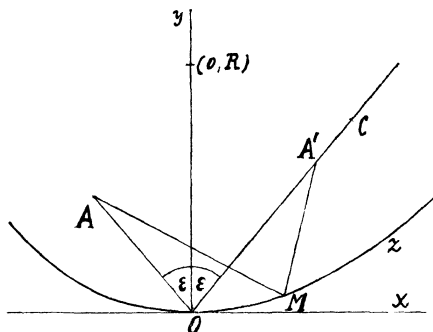
V následujících řádcích jest diskutován případ, který nazveme zkrátka odrazem na rovinné křivce z : zrcadlí plocha jest válcová s libovolnou křivkou řídící a paprsky dopadající i odražené jsou obsaženy v rovině kolmé k hranám válcové plochy; průsek plochy s rovinou dopadu jest právě křivka z .

Obyčejnou methodou pro vyhledávání maxim a minim dokazuje se věta: Budiž M bod pohybující se po dané křivce z ; proměnlivá délka lomené čáry AMA' spojující dva pevné body A a A' s bodem M může nabýti minimální hodnoty jen v případě,

že AMA' splývá s drahou světelného paprsku vyhovujícího v bodě M zákonu o rovnosti úhlu odrazu a úhlu dopadu. Z toho plyne, že v bodě dopadu, jenž odpovídá hledanému minimu, dotýká se křivka z určité ellipsy mající body A a A' za ohniska. Představme si všechny konfokální ellipsy o ohniskách A a A' . Některé z nich dotýkají se křivky z ; budiž O jeden z bodů dotyku.

První úlohou bude vyšetření podmínky *relativního minima*, t. j. podmínky, za kterých jest lomená čára AOA' skutečně kratší než AMA' , značí-li M bod křivky z nekonečně blízký bodu O .

Předpokládáme, že křivka z nemá v O žádné singularity. Pro jednoduchost volme O za počátek soustavy souřadnic a tečnu

Obr. 1.

křivky z v O za osu Ox . Křivka z , jejíž bod M má souřadnice x a y , jest vyjádřena rovnicí *)

$$y = \frac{1}{2R} x^2 - \frac{1}{6R^2} \frac{dR}{ds} x^3 + \dots;$$

R a $\frac{dR}{ds}$ značí hodnoty poloměru křivosti a jeho derivace dle oblouku s v bodě O . Dle toho, leží-li střed křivosti, příslušný bodu O , na kladné nebo na záporné části osy Oy , čítáme R kladně nebo záporně; obr. 1. odpovídá případu prvému. Bod A volme v druhém kvadrantu; A' bude pak v prvním. Je-li

$$r = AO > 0, r' = A'O > 0$$

*) Viz *B. Hostinský*: *Diferenciální geometrie křivek a ploch* str. 12.

a ε úhel dopadu ($0 < \varepsilon \leq 90^\circ$), mají body A a A' souřadnice:

$$A (-r \sin \varepsilon, r \cos \varepsilon), A' (r' \sin \varepsilon, r' \cos \varepsilon).$$

Z toho vypočteme

$$\begin{aligned} AM^2 &= (r \sin \varepsilon + x + \dots)^2 + (r \cos \varepsilon - \frac{x^2}{2R} + \frac{1}{6R^2} \frac{dR}{ds} x^3 + \dots)^2 \\ &= r^2 \left[1 + \frac{2 \sin \varepsilon}{r} x + \frac{1}{r^2} \left(1 - \frac{r \cos \varepsilon}{k} \right) x^2 + \frac{\cos \varepsilon}{3rR^2} \frac{dR}{ds} x^3 + \dots \right] \end{aligned}$$

a dále užívajíce binomického rozvoje

$$\begin{aligned} AM &= r \left[1 + \frac{\sin \varepsilon}{r} x + \frac{\cos \varepsilon}{2r^2} \left(\cos \varepsilon - \frac{r}{R} \right) x^2 + \right. \\ &\cdot \left. + \frac{\cos \varepsilon}{2r} \left(\frac{1}{3R^2} \frac{dR}{ds} - \frac{\sin \varepsilon \cos \varepsilon}{r^2} + \frac{\sin \varepsilon \cos \varepsilon}{rR} \right) x^3 + \dots \right] \end{aligned}$$

Píšeme-li zde všude $-\varepsilon$ místo $+\varepsilon$, obdržíme výraz pro $A'M$ a z toho sečtením vzorec, který udává délku lomené čáry $AM + MA'$ jako funkci proměnné x :

$$\begin{aligned} AM + MA' &= r + r' + \cos \varepsilon \left[\left(\frac{1}{r} + \frac{1}{r'} \right) \frac{\cos \varepsilon}{2} - \frac{1}{R} \right] x^2 \\ &+ \cos \varepsilon \left[\frac{1}{3R^2} \frac{dR}{ds} + \frac{(r' - r) \sin \varepsilon \cos \varepsilon}{2rr'} \left(\frac{1}{R} - \frac{1}{r} - \frac{1}{r'} \right) \right] x^3 + \dots \end{aligned} \quad (1)$$

Proměnnou x považujeme za nekonečně malou veličinu 1. stupně; členy vynechané na pravé straně rovnice (1) tvoří veličinu nekonečně malou 4. stupně.

2. Vzorec (1) obsahuje vše, čeho jest třeba k vyšetření relativního minima. Poznamenejme nejprve, že se na pravé straně nevyskytuje člen prvního stupně v x ; délka $AM + MA'$ nabývá tedy obecně extrémní hodnoty $r + r' = AO + OA'$ pro $x = 0$. Relativní minimum nastane však jen tehdy, je-li

$$\frac{1}{r} + \frac{1}{r'} - \frac{2}{R \cos \varepsilon} > 0. \quad (2)$$

Považujme svítící bod A za pevný; r a ε jsou konstantní, takže v nerovnosti (2) zbývá jediná proměnná veličina r' . Pokud r' nedosáhne délky

$$OC = \frac{Rr \cos \varepsilon}{2r - R \cos \varepsilon}, \quad (3)$$

jest podmínce (2) vyhověno. Bod C definovaný rovnicí (3) na odraženém paprsku nazývá se *fokálním bodem*. Jakmile jest $r' > OC$, jest koeficient při x^2 v rovnici (1) záporný a nastává obecně maximum ($r + r' = AO + OA' > AM + MA'$). Pro $r' = OC$ není obecně ani maximum ani minimum, poněvadž koeficient při x^3 v rovnici (1) nerovná se nulle.

Sledujme nyní, jak jest možno vyhověti podmínce (2) v různých případech; podle tvaru křivky z v okolí bodu O rozeznáváme tři případy:

a) $R < 0$; křivka obrací konvexní stranu k dopadajícímu paprsku. Nechť má bod A' na odraženém paprsku jakoukoliv polohu, jest AOA' vždy relativní minimum.

b) $R > 0$; křivka obrací konkávní stranu k dopadajícímu paprsku. Fokální bod C má obecně konečnou vzdálenost (3) od bodu dopadu O . Je-li však $2r = R \cos \varepsilon$, jest fokální bod v nekonečnu.

c) $K^{-1} = 0$; křivka má O inflexní bod. Na odraženém paprsku můžeme voliti bod A' kdekoliv; AOA' jest vždy relativní minimum.*)

Jest tedy v každém případě (nechť mají svítící bod A a bod dopadu O jakoukoli polohu) možno voliti na odraženém paprsku bod A' tak, aby délka AOA' dávala relativní minimum.

3. Fokální bod C byl definován jakožto rozhraní mezi těmi body A' na odraženém paprsku, které dávají relativní minimum výrazu AOA' a těmi, které dávají relativní maximum. Dokažme nyní, že C jest zároveň průsečíkem paprsku OA' s paprskem, jenž vychází z A a odráží se na z v bodě M nekonečně blízkém k O .

K důkazu použijeme věty, kterou lze snadno odůvodniti:
Rovnice

$$[l(M^2 - L^2) - 2mLM]X + [m(L^2 - M^2) - 2lLM]Y + n(L^3 + M^3) - 2N(lL + mM) = 0, \quad (4)$$

kde X, Y, Z značí proměnné souřadnice, náleží přímce, která jest souměrně sdružena k přímce

$$lX + nY + n = 0 \quad (5)$$

*) V případech a) a c) vychází OC vzhledem k (3) záporně, fokální bod jest virtuální (za zrcadlem).

dle osy souměrnosti

$$LX + MY + N = 0. \quad (6)$$

Dopadající paprsek AM má rovnici

$$(Y - r \cos \varepsilon)(r \sin \varepsilon + x) + (X + r \sin \varepsilon)(r \cos \varepsilon - y) = 0.$$

Dosaďme sem za y řadu uvedenou v odst. 1. a srovnajme pak s rovnicí (5); vynechávající členy obsahující třetí a vyšší mocniny veličiny x obdržíme

$$l = r \cos \varepsilon - \frac{x^2}{2R}, \quad m = r \sin \varepsilon + x, \quad n = -rx \cos \varepsilon - \frac{r \sin \varepsilon}{2R} x^2$$

Normála křivky z v M sestrojená má rovnici

$$(Y - y) y' + (X - x) = 0.$$

Dosaďme opět za y a y' příslušné řady; srovnáním s (6) vychází

$$L = 1, \quad M = \frac{x}{R} - \frac{x^2}{3R^2} \frac{dR}{ds}, \quad N = -x.$$

Nahraďme nyní v rovnici (4) veličiny l, m, n, L, M, N výrazy právě nalezenými; po jednoduchých redukcích nabude rovnice paprsku odraženého v bodě $M(x, y)$ křivky z tvaru

$$-r \cos \varepsilon X + r \sin \varepsilon \cdot Y + x \left[-\frac{2r \sin \varepsilon}{R} X + \left(1 - \frac{2r \cos \varepsilon}{R} \right) Y + r \cos \varepsilon \right] = 0.$$

Pro $x = 0$ přechází (7) v rovnici paprsku OA' , jenž se odráží v bodě O . Budiž F bod, v němž jest OA' profat paprskem odražejícím se v bodě $M(xy)$ křivky nekonečně blízkém bodu O ; souřadnice X, Y bodu F vypočteme připojíce k (7) druhou rovnici, která se odvodí ze (7) derivováním dle x . V obou rovnicích jest pak položití $x = 0$. X a Y vyhovují tedy rovnicím

$$\begin{aligned} -r \cos \varepsilon \cdot X + r \sin \varepsilon \cdot Y &= 0, \\ -2r \sin \varepsilon \cdot X + (R - 2r \cos \varepsilon) Y + r R \cos \varepsilon &= 0. \end{aligned}$$

Řešením těchto rovnic obdržíme pro vzdálenost OF výraz

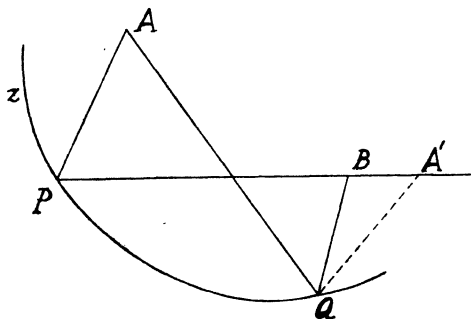
$$OF = \frac{\cos \varepsilon}{Y} = \frac{X}{\sin \varepsilon} = \frac{r R \cos \varepsilon}{2r - R \cos \varepsilon}.$$

Bod F jest totožný s fokálním bodem C ; srv. (3).

Sledujme všechny paprsky, jež původně vycházejí z bodu A a odrážejí se pak v různých bodech křivky z ; na každém odraženém paprsku jest určitý fokální bod a geometrické místo všech fokálních bodů jest *kaustická křivka* (obálka odražených paprsků).

4. Obrátme se nyní k úloze o *absolutním minimu*: v rovině křivky z jsou dány dva body A a A' ; na křivce z jest vyhledati bod P , pro který lomená čára APA' má nejmenší možnou délku.

Vyhovuje-li určitý bod P této podmínce, jest APA' zároveň relativní minimum; lomená čára APA' jest jistě tvořena paprskem dopadajícím v P a odrážejícím se podle základního zákona o odrazu. Předpokládejme, že se bod A' vzdaluje po odraženém paprsku od bodu dopadu P . Relativní minimum přestane, splyne-li A' s fokálním bodem C . Absolutní minimum přestává však (obecně před relativním) tenkrát, splyne-li A' s bodem B , kterýžto jest určen na odraženém paprsku dvěma podmínkami:

Obr. 2.

a) na křivce z lze vyhledati bod Q , nesplyvajícím s P , tak, že obě lomené čáry: APB i AQB vyhovují v P resp. v Q zákonu o rovnosti úhlu odrazu a dopadu.

$$b) \quad AP + PB = AQ + QB.$$

Důkaz plyne z obr. 2.: Je-li bod A' na prodlouženém paprsku PB za bodem B , platí

$AP + PA' = AQ + QB + BA' > AQ + QA'$;
lomená čára APA' nemůže dávatí absolutní minimum.*)

*) Podobně lze vyšetřovati dle Darbouxu absolutní minimum i v jiných případech. Srv. můj článek o absolutním minimu v theorii geodetických čar (Časopis pro pěst. m. a f. r. 42, str. 529—534).

Bod B lze vyhledati na každém odraženém paprsku. Geometrické místo bodu B nazveme křivkou p ; její tvar a poloha závisí na dané křivce z a na poloze bodu A . Křivku p vytvoří ohnisko proměnlivé ellipsy, která se dotýká křivky z ve dvou bodech a má druhé ohnisko ve svítícím bodě A .

Výsledek všech dosavadních úvah vyjádříme větou: *Každému bodu A roviny náleží vzhledem k dané zrcadlicí křivce z dvě význačné křivky, totiž křivka p a křivka kaustická. Libovolný paprsek vycházející z bodu A a odrážející se v bodě P čáry z protne po odrazu nejprve první křivku v bodě B , pak dotkne se druhé v bodě C . Pokud jest bod A' mezi P a B , dává lomená čára APA' absolutní minimum; je-li A' mezi B a C , dává APA' pouze relativní minimum; je-li konečně A' za bodem C , není délka APA' ani relativní minimum.*

Ke konstrukci křivky p poznamenávám: kdežto fokální bod C jest na odraženém paprsku určen jednoznačně, může se státi, že podmínkám a) a b) shora uvedeným vyhovuje na témže paprsku několik bodů B . V takovém případě počítáme ke křivce p jen ten z nich, který jest nejbližše bodu dopadu; ostatní body B nemají v naší úloze významu.

5. Přejdeme nyní k speciálnímu případu: křivkou z budiž kružnice

$$x^2 + y^2 = R^2. \quad (8)$$

Souřadnice x, y bodu dopadu P vyjádříme pomocným úhlem u :

$$x = R \cos u, \quad y = R \sin u.$$

Svítící bod A necht' má souřadnice $x = x_0, y = 0$. Paprsek dopadající AP jest tedy vyjádřen rovnicí

$$(X - x_0)y + Y(x_0 - x) = 0,$$

kolmice dopadu OP rovnicí

$$X \sin u - Y \cos u = 0.$$

Rovnici odraženého paprsku odvodíme dosadíce do (4)

$$l = R \sin u, \quad m = x_0 - R \cos u, \quad n = -R x_0 \sin u, \\ L = \sin u, \quad M = -\cos u, \quad N = 0.$$

Vychází

$$X(-R \sin u + x_0 \sin 2u) + Y(R \cos u - x_0 \cos 2u) \\ - R x_0 \sin u = 0.$$

Označme levou stranu této rovnice $f(u)$. Souřadnice X , Y fokálního bodu vyhovují rovnicím

$$f(u) = 0, \quad \frac{df(u)}{du} = 0,$$

ze kterých plynou vzorce vyjadřující obě souřadnice jakožto funkce parametru u :

$$\begin{aligned} X &= Rx_0 \frac{-R + 3x_0 \cos u - 2x_0 \cos^3 u}{R^2 - 3Rx_0 \cos u + 2x_0^2}, \\ Y &= Rx_0^2 \frac{(2\cos^2 u - 1) \sin u}{R^2 - 3Rx_0 \cos u + 2x_0^2}. \end{aligned} \quad (9)$$

V dalším předpokládáme, že R a x_0 jsou kladná čísla.

6. Rovnicemi (9) jest definována kaustická křivka pro kružnici (8) a svítící bod $A(x_0, 0)$; zbývá ustanoviti křivku p . K tomu cíli vyhledáme všechny elipsy, které se dotýkají kružnice (8) ve dvou bodech a mají jedno ohnisko v bodě A ; křivka p jest geometrickým místem druhého ohniska. Střed O kružnice (8) leží vždy na jedné z obou os elipsy; proto rozeznáváme dva případy:

a) Hlavní osa elipsy prochází středem O kružnice (8). Jedno ohnisko elipsy jest v bodě A , hlavní její osa splývá tedy s Ox . Druhé ohnisko buďž $E(e, 0)$. Konfokální kuželosečky s ohnisky A a E mají střed v bodě $\left(\frac{x_0 + e}{2}, 0\right)$; jejich rovnice zní

$$\frac{\left(x - \frac{x_0 + e}{2}\right)^2}{\left(\frac{x_0 - e}{2}\right)^2 + \lambda} + \frac{y^2}{\lambda} = 1. \quad (9)$$

y lze eliminovati rovnicí (8); po úpravě vychází

$$\begin{aligned} x^2 + 4x \frac{x_0 + e}{(x_0 - e)^2} \lambda - \left(\frac{x_0 + e}{x_0 - e}\right)^2 \lambda \\ + \left[1 + \frac{4\lambda}{(x_0 - e)^2}\right] (\lambda - R^2) = 0. \end{aligned}$$

Kořeny této rovnice, kvadratické v x , určují abscissy dvou tětív (rovnoběžných s osou Oy), které jsou společné ellipse

a kružnici (8); mají li se, jak žádáme, obě křivky dotýkati, musí býti diskriminant poslední rovnice roven nulle, což vede k nové kvadratické rovnici pro λ . Kořeny této nové rovnice jsou

$$\lambda_1 = -\frac{R^2 (x_0 - e)^2}{4x_0 e}, \quad \lambda_2 = -\frac{(x_0 - e)^2}{4}.$$

Z rovnice (9) jest patrné, že λ rovná se čtverci vedlejší poloosy. Kořen λ_2 náleží tudíž hyperbole; λ_1 náleží ellipse, avšak jen za podmínky

$$e < 0. \quad (10)$$

Abscissa příslušná tětivě (rovnoběžné s osou Oy), která spojuje oba body dotyku kružnice s ellipsou jest pak

$$x_1 = -\frac{2\lambda_1 (x_0 + e)}{(x_0 - e)^2} = \frac{R^2 (x_0 + e)}{2x_0 e}.$$

Tětiva jest reální jen pokud $|x_1| \leq R$ t. j. pokud

$$|R(x_0 + e)| \leq |2x_0 e|. \quad (11)$$

Abychom vyšetřili geometrický obsah této podmínky, které má vyhověti ohnisko E proměnlivé ellipsy, předpokládejme nejprve, že e není menší než $-x_0$. Poněvadž x_0 jest kladné číslo, e pak záporné, můžeme místo (11) psáti

$$R(x_0 + e) \leq -2x_0 e$$

a tedy

$$e \leq -\frac{Rx_0}{2x_0 + R}. \quad (12)$$

Tím jest určena horní mez veličiny e . Dolní mez určíme předpokládajíc $e < -x_0$; dle (11) bude

$$-R(x_0 + e) \leq -2x_0 e$$

a tedy

$$e(2x_0 - R) \leq Rx_0. \quad (12')$$

Zde jest nutno míti zřetel ku dvěma možnostem: je-li $2x_0 > R$, jest nerovnosti (12') vyhověno, dosadíme-li za e zcela libovolné záporné číslo; dolní mez čísla e jest $-\infty$. Je-li však $2x_0 < R$, plyne z (12'), že

$$e \geq -\frac{Rx_0}{R - 2x_0}.$$

tedy kružnici l' o poloměru OA soustřednou s danou kružnicí z , jež má rovnici (8)

Avšak pouze část kružnice l' náleží křivce p . Budiž h uvažovaná proměnlivá ellipsa, jež má ohnisko B nad osou Ox (v obr. 3. jest naznačena tečkovaně polovina ellipsy h). Kružnice (8) dotýká se ellipsy v bodech P a Q . Paprsek, jenž vychází původně z A a odráží se v P , protne po odrazu kružnici l' v bodě B , jenž náleží křivce p , a v druhém bodě, jenž té křivce nenáleží; neboť tento druhý bod nemůže býti ohniskem ellipsy, která by se kružnice (8) dvojnásobně dotýkala a měla druhé ohnisko v A . Absolutní minimum na odraženém paprsku PB přestává v bodě B . Na paprsku, jenž vychází z A a odráží se pak v Q , přestává absolutní minimum v témže bodě B .

Paprsek PB dotkl by se kaustické křivky k^*), kdybychom jej prodloužili zpět za bod P ; příslušná část kaustické křivky není v obr. 3. naznačena, ježto nemá významu v problému minima. Odražený paprsek PB dává tudíž relativní minimum neomezeně; na paprsku QB přestává však relativní minimum v bodě C (zde se dotýká QB kaustické křivky k).

Předpokládejme nyní, že se zvětšuje úhel φ , který svírá vedlejší osa OS ellipsy h s kladným směrem osy Ox ; vzdálenost bodů P a Q jež jsou položeny souměrně dle OS , se při tom zvětšuje a dostoupí největší hodnoty = průměru kružnice (8), je-li $\varphi = 90^\circ$. Nejmenší možná hodnota úhlu φ jest

$$\sphericalangle AOP_0 = \arccos \frac{x_0}{R};$$

v tomto případě stojí dopadající paprsek AP_0 kolmo na Ox , v bodě dopadu P_0 splývá P s Q a ellipsa má v P_0 s kružnicí z dotyk 3. stupně; na odraženém paprsku P_0B_0 přestává absolutní minimum současně s relativním v bodě B_0 . V B_0 má kaustická křivka bod vratu; tečnou vratu jest právě paprsek B_0P_0 , jenž se dotýká též kružnice l' .

Souřadnice ξ, η bodu na kružnici l' vyjádříme jako funkce polárního úhlu ω :

$$\xi = x_0 \cos \omega, \quad \eta = x_0 \sin \omega, \quad 0 \leq \varphi < 2\pi.$$

*) V obr. 3. jest $x_0 = \frac{3}{4}R$. Jest zajímavé sledovati, jak závisí tvar kaustické křivky na poloze bodu A . Upozorňuji na příslušné obrázce v „Optice“ p. dv. rady prof. Strouhala, která se nalezá v tisku.

Křivce p náleží oblouk B_0DB_1 kružnice l' definovaný nerovnostmi:

$$2 \arccos \frac{x_0}{R} \leq \omega \leq 2\pi - 2 \arccos \frac{x_0}{R}. \quad (14)$$

Z obr. 3. jest patrné, že odražený paprsek protne vždy dříve kružnici l' a pak teprve osu Ox ; část křivky p definovaná vzorcí (13) nepřichází tedy k platnosti. Tak tomu jest vůbec v případě, že A leží uvnitř kružnice z .

Konstrukce oblouku (14) odpadá v případě, že A jest vně kružnice z aneb na kružnici samé; neboť pak nelze sestrojiti reální ellipsu, která by se kružnice z dvojnásobně dotýkala, měla jedno ohnisko v A a jejíž vedlejší osa by procházela bodem O .

Křivka p redukuje se na část osy Ox — definovanou vzorcí (13) — v případě, že bod A leží vně dané kružnice nebo na kružnici samé, a na oblouk kružnice l' — definovaný vzorcem (14) — v případě, že A leží uvnitř dané kružnice.

7. Fermatův princip, vyslovený v odst. 1., platí též, jak známo, pro lom světla. Úloha o absolutním minimu dala by se i v tomto případě řešiti podobně jako dříve. Tvar kaustických křivek a křivek p závisel by ovšem též na hodnotě indexu lomu.

Ku konci upozorňuji na krásné pojednání Duhemovo*), které jest věnováno přesnému rozboru Fermatova principu o relativním minimu jednak v případě, že paprsky lámou se a odrážejí opětovaně na daných plochách, jednak v případě, že světlo šíří se křivočarými paprsky v heterogenním mediu. Bylo by zajímavavo doplniti Duhemovy resultáty diskussí absolutního minima.

O kuželosečkových plochách translačních.

Napsal Dr. Frant. Kadeřávek.

(Dokončení.)

13a. Ježto plocha α je stupně 4, musí v rovině, která obsahuje jednu kuželosečku C plochy (obr. 7) spočívati ještě druhá křivka 2° a obě protínají se v bodech d d' na křivce dvojné D .

*) P. Duhem: Sur le principe d'Optique géométrique énoncé par Fermat (Journal de math. p. et appl. 6e série t. 8, p. 1—58; 1912).